

Exemplar: 100 PTA
 Subscripció anual: 18.000 PTA
 Subscripció anual
 microfilmada: 30.000 PTA

ISSN: 0212-8195
 Dipòsit legal: V. 1.556 - 1978

Administració: Palau de la Generalitat
 Cavallers, 9
 46001-València
 Tel. (96) 386 61 00

Composició: Servei de Publicacions de la Presidència de la Generalitat
 Impressió: Tipografia Artística Puertes, S.L. Palleter, 47. 46008-València

Exemplar: 100 PTA
 Suscripción anual: 18.000 PTA
 Suscripción anual
 microfilmada: 30.000 PTA

ISSN: 0212-8195
 Depósito legal: V. 1.556 - 1978

Administración: Palau de la Generalitat
 Caballeros, 9
 46001-Valencia
 Tel. (96) 386 61 00

Composición: Servei de Publicacions de la Presidència de la Generalitat
 Impresión: Tipografía Artística Puertes, S.L. Palleter, 47. 46008-Valencia

DISPOSICIONS GENERALS

CONSELLERIA DE CULTURA

- 1303** *DECRET 93/1994, de 24 de maig, del Govern Valencià, pel qual es declara bé d'interès cultural, amb categoria de monument, el monestir de Sant Jeroni de Cotalba, a Alfauir (València).* [94/3852].

Mitjançant la Resolució de 3 d'octubre de 1983, de la Direcció General de Belles Arts, Arxius i Biblioteques del Ministeri de Cultura (BOE de 29 d'octubre de 1983), s'acordà incoar l'expedient de declaració de monument històrico-artístic de l'antic monestir de Sant Jeroni de Cotalba, a Alfauir.

L'expedient s'envià per a la seua tramitació a la Generalitat Valenciana, d'acord amb l'establert pel Reial Decret 3066/1983, de 13 d'octubre, sobre traspàs de funcions i serveis de l'Estat a la Generalitat Valenciana en matèria de cultura i, en concret, a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, d'acord amb el Decret 171/1983, de 29 de desembre, del president de la Generalitat Valenciana, pel qual s'assignaren a aquesta conselleria les funcions i els serveis transferits per l'administració de l'Estat en matèria de cultura.

En conseqüència, la Direcció General de Patrimoni Artístic de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat Valenciana, mitjançant la Resolució de 21 de maig de 1993 (DOGV de 6 de juliol de 1993), va fer pública la delimitació de l'entorn de protecció i obri període d'informació pública en l'expedient incoat per a la declaració com a monument del monestir de Sant Jeroni de Cotalba, a Alfauir.

Acomplerts els tràmits preceptius en la incoació i instrucció de l'expedient, i atès l'informe de la Reial Acadèmia de Belles Arts de San Fernando, favorable a la proposta de declaració com a bé d'interès cultural amb categoria de monument del monestir de Sant Jeroni de Cotalba, a Alfauir, és procedent efectuar aquesta declaració.

El Tribunal Constitucional, en la sentència 17/1991, de 31 de gener, estableix que correspon a les comunitats autònomes, si tenen assumides estatutàriament les competències, emetre la declaració formal de bé d'interès cultural.

El Decret 181/1991, de 15 d'octubre, del Govern Valencià, estableix que l'òrgan competent per a la resolució d'expedients en matèria de béns d'interès cultural, en l'àmbit competencial de la Generalitat Valenciana, és el Govern Valencià, a proposta del conseller de Cultura. D'acord amb el decret, la consellera de Cultura proposa declarar bé d'interès cultural amb categoria de monument el monestir de Sant Jeroni de Cotalba, a Alfauir,

DISPOSICIONES GENERALES

CONSELLERIA DE CULTURA

- 1303** *DECRETO 93/1994, de 24 de mayo, del Gobierno Valenciano, por el que se declara bien de interés cultural, como monumento, el monasterio de San Jerónimo de Cotalba, en Alfauir (Valencia).* [94/3852]

Mediante Resolución de 3 de octubre de 1983, de la Dirección General de Bellas Artes, Archivos y Bibliotecas del Ministerio de Cultura (BOE de 29 de octubre de 1983), se acordó tener por incoado el expediente de declaración de monumento histórico-artístico a favor del antiguo monasterio de San Jerónimo de Cotalba, en Alfauir.

El citado expediente fue remitido para su tramitación a la Generalitat Valenciana, según lo dispuesto en el Real Decreto 3066/1983, de 13 de octubre, sobre traspaso de funciones y servicios del Estado a la Generalitat Valenciana en materia de cultura y, en concreto, a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, con arreglo a lo preceptuado en el Decreto 171/1983, de 29 de diciembre, del presidente de la Generalitat Valenciana, por el que se asignaron a dicha conselleria las funciones y servicios transferidos por la administración del Estado en materia de cultura.

En consecuencia, la Dirección General de Patrimonio Artístico de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia de la Generalitat Valenciana, mediante la Resolución de 21 de mayo de 1993 (DOGV de 6 de julio de 1993), hizo pública la delimitación del entorno de protección y abrió período de información pública en el expediente incoado para la declaración como monumento a favor del monasterio de San Jerónimo de Cotalba, en Alfauir.

Cumplimentados los trámites preceptivos en la incoación e instrucción del expediente y contando con el informe de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, favorable a la propuesta de declaración como bien de interés cultural con categoría de monumento a favor del monasterio de San Jerónimo de Cotalba en Alfauir, procede efectuar la citada declaración.

El Tribunal Constitucional, en la sentencia 17/1991, de 31 de enero, establece que corresponde a las comunidades autónomas, en cuanto tengan asumidas estatutariamente las competencias, emitir la declaración formal de bien de interés cultural.

El Decreto 181/1991, de 15 de octubre, del Gobierno Valenciano, establece que el órgano competente para la resolución de expedientes en materia de bienes de interés cultural, en el ámbito competencial de la Generalitat Valenciana, es el Gobierno Valenciano, a propuesta del conseller de Cultura. De conformidad con dicho decreto, la consellera de Cultura ha propuesto declarar bien de interés cultural con categoría de

i a aquest afecte fa constar que s'han acomplert els tràmits preceptius en la incoació i instrucció de l'expedient, del qual es fa un extracte on figuren les dades necessàries per a la declaració i els documents gràfics corresponents.

Per això, vist l'article 31.5 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, aprovat per la Llei Orgànica 5/1982, d'1 de juliol, i d'acord amb l'establert en la disposició transitòria sisena, en relació amb els articles 11.2, 14 i 15 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, i el Reial Decret 111/1986, de 10 de gener, de desplegament parcial de la llei, i el Reial Decret 64/1994, de 21 de gener, que modifica parcialment l'esmentat Reial Decret 111/1986, a proposta de la consellera de Cultura, després de la deliberació del Govern Valencià en la reunió del dia 24 de maig de 1994,

DECRETE

Article primer

Es declara bé d'interès cultural, amb categoria de monument, el monestir de Sant Jeroni de Cotalba, a Alfauir.

Article segon

L'entorn de protecció afectat per la declaració de bé d'interès cultural, com a monument, del monestir de Sant Jeroni de Cotalba és definit en els annexos que formen part d'aquest decret, la documentació complementària es troba en l'expedient corresponent.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest decret es publicarà en el Boletín Oficial del Estado i entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, 24 de maig de 1994

El president de la Generalitat Valenciana,
JOAN LERMA I BLASCO

La consellera de Cultura,
PILAR PEDRAZA MARTÍNEZ

ANNEX I

Descripció històrico-artística de l'antic monestir de Sant Jeroni de Cotalba

El monestir s'alça sobre el tossalet de Cotalba, en el terme d'Alfauir, en un entorn natural privilegiat i a uns vuit quilòmetres de Gandia.

Es tracta d'una de les construccions monàstiques més notables de la Comunitat Valenciana, fet que es veu remarcant per la diversitat estilística del conjunt, que arrenca d'una primitiva estructura gòtica medieval, i es desenrotlla fonamentalment del segle XVI al XVIII.

De forma sintètica es poden distingir dins l'edifici quatre grups constructius amb característiques homogènies: la torre de l'Homenatge, l'església de la Mare de Déu de la Salut, el claustre, de dues plantes, i les dependències del monestir pròpiament dites.

- La torre de l'Homenatge

És el centre d'atenció de l'edifici, del qual destaca pel volum i l'alçària. Es tracta d'una torre realitzada a base de maçoneria per filades i que té l'acabament superior amb els merlets característics de les fortificacions medievals.

En la base de la torre hi ha la làpida commemorativa de la fundació del monestir:

«Lo molt alt Senyor don Alfonso, fill del Infant En Pere, duch de Gandia, marqués de Villena, Conde de

monumento el monasterio de San Jerónimo de Cotalba en Alfauir, y a tal efecto ha hecho constar que se han cumplimentado los trámites preceptivos en la incoación e instrucción del expediente, acompañando un extracto del mismo en el que constan los datos necesarios para la declaración y los documentos gráficos correspondientes.

En virtud de cuanto ha sido expuesto, visto el artículo 31.5 del Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, aprobado por la Ley Orgánica 5/1982, de 1 de julio, y de acuerdo con lo establecido en la disposición transitoria sexta en relación con los artículos 11.2, 14 y 15 de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español y el Real Decreto 111/1986, de 10 de enero, de desarrollo parcial de la misma y el Real Decreto 64/1994, de 21 de enero, que modifica parcialmente el precitado Real Decreto 111/1986, a propuesta de la consellera de Cultura, previa deliberación del Gobierno Valenciano en su reunión del día 24 de mayo de 1994,

DISPONGO:

Artículo primero

Se declara bien de interés cultural, con categoría de monumento, el monasterio de San Jerónimo de Cotalba, en Alfauir.

Artículo segundo

El entorno de protección afectado por la declaración de bien de interés cultural, como monumento, a favor del monasterio de San Jerónimo de Cotalba queda definido en los anexos adjuntos que forman parte del presente decreto. La documentación complementaria obra en el expediente de su razón.

DISPOSICIÓN FINAL

El presente decreto se publicará en el Boletín Oficial del Estado y entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Valencia, 24 de mayo de 1994

El presidente de la Generalitat Valenciana,
JOAN LERMA I BLASCO

La consellera de Cultura,
PILAR PEDRAZA MARTÍNEZ

ANEXO I

Descripció històrico-artística del antiguo monasterio de San Jerónimo de Cotalba

El monasterio se levanta sobre el Tossalet de Cotalba en el término de Alfauir en un entorno natural privilegiado y a unos ocho kilómetros de Gandia.

Se trata de una de las construcciones monásticas más notables de la Comunidad Valenciana, hecho que se ve acentuado por la diversidad estilística de su conjunto que, arrancando de una primitiva estructura gòtica medieval, se desarrolla fundamentalmente desde el siglo XVI al XVIII.

De forma sintètica se pueden destacar dentro del edificio cuatro grupos constructivos con características homogéneas: la torre del Homenaje, la iglesia de la Virgen de la Salud, el claustro, en sus dos plantas, y las dependencias del monasterio pròpiamente dichas.

- La torre del Homenaje

Es el centro de atención del edificio del que sobresale por su volumen y altura. Se trata de una torre realizada a base de mampostería por hiladas y rematada en la parte superior con las almenas características de las fortificaciones medievals.

En la base de la torre se encuentra la lápida conmemorativa de la fundación del monasterio:

«Lo molt alt Senyor don Alfonso, fill del Infant En Pere, duch de Gandia, marqués de Villena, Conde

Ribagorça e de Denia, fundá aquest Monestir a honor de Deu e de Sant Geroni l'any mil CCCLXXXVIII».

- L'església

Es tracta d'un espai únic de planta basilical sense creuer que es troba dins la tipologia tradicional i característica del gòtic valencià-català. S'ordena en quatre trams de volta amb arcs de creueria. Té un presbiteri rectangular amb afegits barrocs i un cor elevat amb volta estelada. Les capelles laterals se situen entre els contraforts interiors i en algunes hi ha sepultures. La portada, molt malmesa, és molt senzilla i segueix l'esquema típic d'estructura ogival motllurada.

- La capella de la Mare de Déu de la Salut

Aquesta capella, separada de l'església, degué ser l'antiga sala capitular del monestir. Adossat als seus murs hi ha el sarcòfag, en pedra tallada, dels fills del duc Alfons el Vell: Joan i Blanca. Aquest és un exemple de l'escultura funerària gòtica valenciana. L'altar sembla que és de factura més moderna.

- El claustre

Està format per dues plantes superposades i es tracta d'una de les parts més belles de tot el monestir. La part inferior és considerada com un dels exemples més clars del gòtic mudèjar del país i es tracta d'un espai policrom obert amb nervadures. En l'angle més pròxim a l'església hi ha una escafa helicoidal quasi flamígera.

La part superior del claustre té elements que el situen en el segle XVI: la coberta amb nervadures medievals s'oposa als arcs rebaixats de l'exterior. Les moltures i la tipologia constructiva tenen un gust més renaixentista.

- Les dependències monacals

L'interior del monestir presenta de vegades uns recorreguts intrincats i tortuosos i variades dependències. El cos de residència monacal està format per trenta-sis cel·les entre les quals destaca la cel·la prioral, on va residir el rei Felip II (1586). A més, el monestir té nombroses sales i salons amb solucions constructives similars: volta de canó amb arcs faixons que reparteixen el pes de la coberta.

També són interessants l'aqüeducte de factura gòtica i els jardins i espais adjacents que, a més d'enriquir patrimonialment el monestir, configuren espais ambientals de gran interès paisatgístic.

ANNEX II

Motivació de la delimitació de l'entorn de protecció

El criteri general per a delimitar l'entorn de protecció dels béns d'interès cultural (BIC) habitualment és el següent:

- Parcel·les que limiten directament amb la que ocupa el BIC, en què qualsevol intervenció que es realitze el pot afectar visualment o físicament.

- Espais públics en contacte directe amb el BIC i les parcel·les expressades abans i que constitueixen part del seu ambient urbà immediat.

- Edificacions o altres elements del paisatge urbà que, encara que no siguin immediats al BIC, afecten de manera fonamental la seua percepció.

- En el cas concret del monestir de Sant Jeroni de Cotalba, cal apartar-se un poc del criteri general, encara que no de la seua intencionalitat subjacent, fonamentalment per la peculiar situació extraurbana, en què no es pot parlar de parcel·les en el sentit urbanístic de la paraula ni d'espais públics. Es tracta d'un enclavament edificatori de gran valor històric i artístic, que se situa en un entorn de sòl no urbanitzable que té un gran valor agrícola com quasi tota la Safor, i en què es podria parlar dels valors paisatgístics de l'àrea. Per això, el criteri seguit per a la delimitació concreta de l'entorn de protecció del monestir és el següent:

1. Inclusió dins l'entorn dels elements que constitueixen pròpiament el bé d'interès cultural, i que són:

a) Els elements edificatoris que componen l'edifici principal, que s'enumeren tot seguit:

- La torre major o torre de les campanes.

- L'església (amb les capelles).

- El grup edificatori format per l'accés, la procuradoria, la barberia, la cuina, la cel·la prioral i la seua torre.

de Ribagorça e de Denia, fundá aquest Monestir a honor de Deu e de Sant Geroni l'any mil CCCLXXXVIII».

- La iglesia

Se trata de un espacio único de planta basilical sin crucero que está dentro de la tipología tradicional y característica del gótico valenciano-catalán. Se ordena en cuatro tramos de bóveda cubiertos por arcos de crucería. Cuenta con un presbiterio rectangular con añadidos barrocos y un coro elevado con bóveda estrellada. Las capillas laterales se sitúan entre los contrafuertes interiores encontrándose sepulturas en algunas de ellas. La portada, muy deteriorada, es muy sencilla y sigue el esquema típico de estructura ojival moldurada.

- La capilla de la Virgen de la Salud

Esta capilla, separada de la iglesia, pudo haber sido la antigua sala capitular del monasterio. Adosado a sus muros se encuentra el sarcófago, en piedra tallada, de los hijos del duque Alfonso el Viejo: Juan y Blanca. Esta es un ejemplo de la escultura funeraria gótica valenciana. El altar parece ser de factura más moderna.

- El claustro

Está formado por dos plantas superpuestas y se trata de una de las partes más bellas de todo el monasterio. La parte inferior es considerada como uno de los más claros ejemplos del gótico mudéjar del país y se trata de un espacio policromo abierto con nervaduras. En el ángulo más cercano a la iglesia encontramos una escalera helicoidal casi flamígera.

La parte superior del claustro tiene elementos que lo sitúan en el siglo XVI: la cubierta con nervaduras medievales se opone a los arcos rebajados del exterior. El moldurado y la tipología constructiva son de un mayor gusto renacentista.

- Las dependencias monacales

El interior del monasterio presenta en ocasiones unos recorridos intrincados y tortuosos y presenta variadas dependencias. El cuerpo de residencia monacal está formado por treinta y seis celdas entre las que sobresale la celda prioral, donde residió el rey Felipe II (1586). Además, el monasterio tiene numerosas salas y salones con solución constructiva similar: bóveda de cañón con arcos fajones que reparten el peso de la cubierta.

También son de interés el acueducto de factura gótica y los jardines y espacios adyacentes que, además de enriquecer patrimonialmente el monasterio, configuran espacios ambientales de gran interés paisajístico.

ANEXO II

Motivación de la delimitación del entorno de protección

El criterio general para delimitar el entorno de protección de los Bienes de Interés Cultural (BIC) habitualmente es el siguiente:

- Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el BIC, pudiendo afectar al mismo tanto visual como físicamente cualquier intervención que se realice sobre ellas.

- Espacios públicos en contacto directo con el BIC y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte de su ambiente urbano inmediato.

- Edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que aún no teniendo una situación de inmediatez con el BIC afecten de forma fundamental a la percepción del mismo.

- En el caso concreto del monasterio de San Jerónimo de Cotalba hay que apartarse algo del criterio general, aunque no de la intencionalidad subyacente en el mismo, fundamentalmente por la peculiar situación extraurbana, en la que no cabe hablar de parcelas en el sentido urbanístico de la palabra ni de espacios públicos. Se trata de un enclave edificatorio de gran valor histórico y artístico que se sitúa en un entorno de suelo no urbanizable de gran valor agrícola como casi toda la Safor y en el que cabría hablar de valores paisajísticos del área. Por ello, el criterio seguido para la delimitación concreta del entorno de protección del monasterio ha sido el siguiente:

1. Inclusión dentro del entorno de los elementos que constituyen propiamente el bien de interés cultural y que comprenden:

a) Los elementos edificatorios que componen el edificio principal y cuyas partes se enumeran a continuación:

- La torre mayor o torre de las campanas.

- La iglesia (con sus capillas).

- El grupo edificatorio formado por el acceso, la procura, la barbería, la cocina, la celda prioral y su torre.

- La sala capitular (destacable l'escala flamígera de claraboia).
  - L'almàssera.
  - El grup edificatori format per l'àrea de serveis, la biblioteca, l'arxiu i les sales annexes, inclosa la cambra.
  - El refectori i la sala d'armes.
  - El claustre (superior i inferior).
  - b) Altres elements d'interès:
    - L'aqüeducte.
    - La cisterna
    - La creu del terme.
  - c) Altres elements d'interès que es troben en estat ruïnós:
    - L'alqueria (amb la seua torre).
    - L'hospital.
    - El molí
    - La casa dels macips i les cavallerisses
  - d) Espais i ambients d'entitat històrico-artística:
    - El jardí romàntic
2. Inclusió dins l'entorn de les àrees que per la seua relació espacial i visual amb el monestir, formen part del seu entorn immediat i en què qualsevol acció no controlada podria comportar distorsions en la percepció del monument. Les que tenen una toponímia tradicional s'expressen a continuació (les que no tenen nom o aquest és desconegut es reflecteixen en el pla adjunt i s'inclouen en la descripció literal de l'entorn de protecció que figura més avant):
- La carrasca.
  - L'hort de l'om.
  - La pinada tancada.
  - El pinar.
  - El palmerar.

ANNEX III

Àrea de protecció

A. Descripció literal de la delimitació:

Origen: vèrtex est del començament del camí que voreja el costat sud de la zona denominada la Carrasca.

Sentit: horari.

Descripció literal: des de l'origen, la línia va per l'alineació exterior del camí que voreja la zona de la Carrasca, en direcció oest, voreja l'hort del Molí i va pel límit oest de l'hort del Molí i pel límit est de l'hort de Sant Miquel, fins a una línia imaginària i paral·lela a cinc metres de distància de l'aqüeducte, que acompanya fins al final a uns cinc quilòmetres en direcció oest, i recorre una altra línia imaginària i paral·lela a cinc metres de distància de l'aqüeducte però en el costat nord, en direcció est, fins arribar al vèrtex oest de la pinada tancada, i recorre des d'ací la zona denominada del Pinar i l'alineació exterior del camí de la Moleta, fins que troba l'alineació exterior del camí del Desagüe, per la qual continua fins a l'alineació exterior del camí de les Palmeres i per ací arriba fent una línia trencada a l'origen.

B. Descripció gràfica: segons el pla adjunt.

ANNEX IV

Béns mobles

Béns mobles que comprèn: Santa Cena. Pintura Mural de Nicolás Borrás.

- La sala capitular (destacable la escalera flamígera de «claraboya»).
  - La almáscera.
  - El grupo edificatorio formado por el área de servicios, la biblioteca, el archivo y las salas anexas, incluyendo la cámara.
  - El refectorio y la sala de armas.
  - El claustro (superior e inferior).
  - b) Otros elementos constructivos de interés:
    - El acueducto.
    - La cisterna.
    - La cruz de término.
  - c) Otros elementos de interés que se encuentran en estado ruinoso:
    - La alquería (con su torre).
    - El hospital.
    - El molino.
    - La casa de los mozos y las caballerizas.
  - d) Espacios y ambientes de entidad histórico-artística:
    - El jardín romántico.
2. Inclusión dentro del entorno de aquellas áreas que por su relación espacial y visual con el monasterio forman parte de su entorno inmediato y sobre las que cualquier acción no controlada podría suponer distorsiones en la percepción del monumento. Aquellas nominales con una toponimia tradicional se reflejan a continuación (las que no tienen nombre o éste es desconocido se reflejan en el plano que acompaña a este documento y se incluyen en la descripción literal del entorno de protección que figura más adelante):
- La carrasca.
  - El huerto del olmo.
  - La pinada cerrada.
  - El Pinar.
  - El palmeral.

ANEXO III

Entorno de protección

A. Descripción literal de la delimitación:

Origen: vértice este del inicio del camino que bordea el lado sur de la zona denominada La Carrasca.

Sentido: horario.

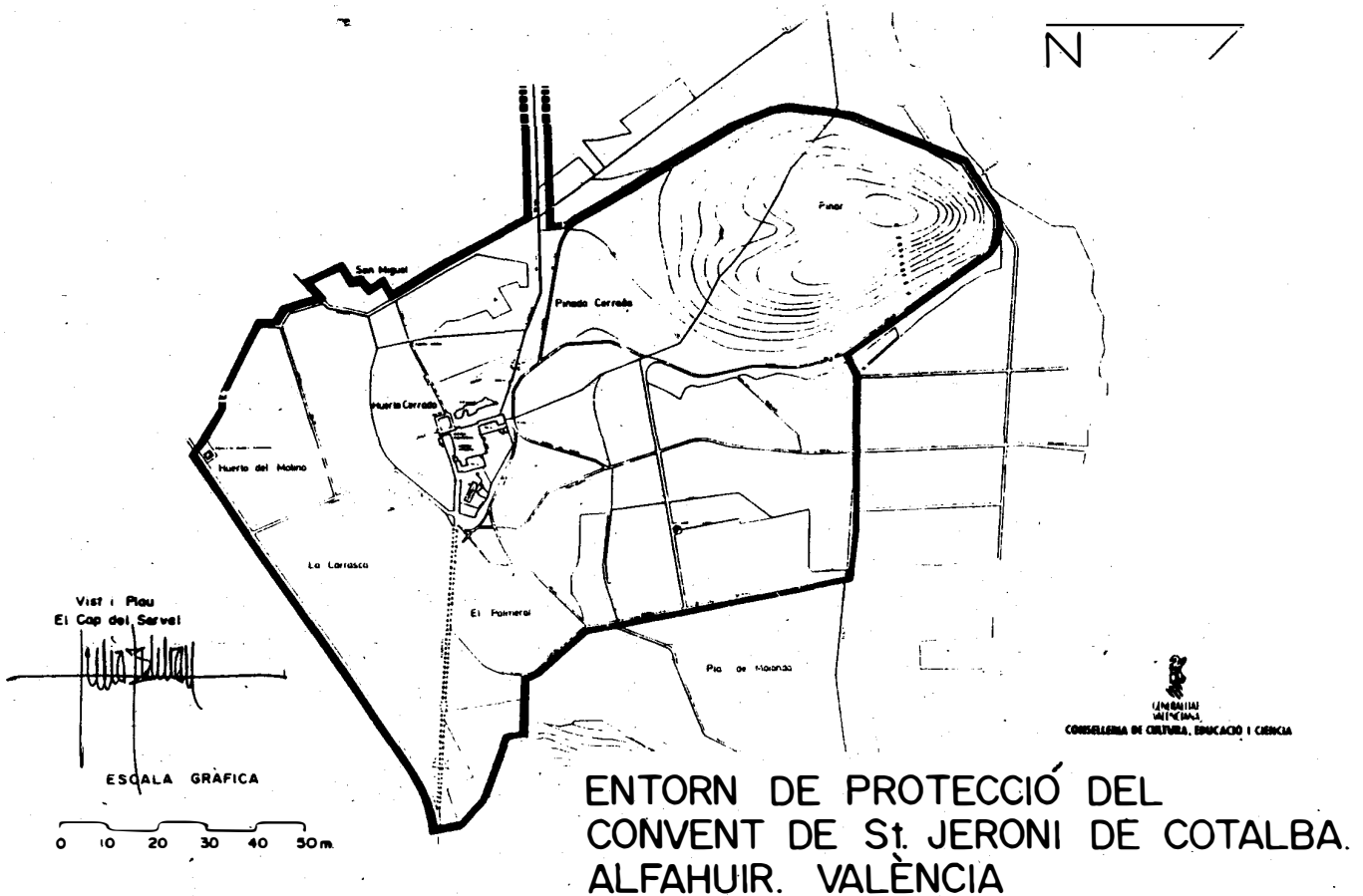
Descripción literal: desde el origen, la línea continua por la alineación exterior del camino que bordea la zona de la carrasca, en dirección oeste, bordeando el huerto del molino y por el límite oeste del huerto del molino y el límite este del huerto de San Miguel, hasta llegar a una línea imaginaria y paralela a cinco metros de distancia del acueducto, acompañando a éste hasta su final a unos cinco kilómetros en dirección oeste y recorriendo otra línea imaginaria y paralela a cinco metros de distancia del acueducto pero en su lado norte, en dirección este, hasta llegar al vértice oeste de la pinada cerrada, recorriendo desde el mismo la zona llamada del pinar y la alineación exterior del camino de la Moleta hasta encontrar la alineación exterior del camino del Desagüe, por la que continua hasta encontrar la alineación exterior del camino de las Palmeras y recorriendo la misma llega en una línea quebrada hasta el origen.

B. Descripción gráfica: según plano adjunto.

ANEXO IV

Bienes muebles

Bienes muebles que comprende: Santa Cena. Pintura mural de Nicolás Borrás.

CONSELLERIA D'EDUCACIÓ I CIÈNCIA

- 1304** *DECRET 94/1994, de 24 de maig, del Govern Valencià, pel qual es deroga l'apartat 2 de la disposició addicional primera del Decret 151/1993, de 17 d'agost, pel qual s'estableix el currículum dels graus elemental i mitjà de Música i es regula l'accés a aquests graus. [94/3897]*

El Decret 151/1993, de 17 d'agost, del Govern Valencià, estableix el currículum dels graus elemental i mitjà dels ensenyaments de Música, regula l'accés a aquests graus, i integra el que disposa el Reial Decret 756/1992, de 26 de juny, que regula els aspectes bàsics del currículum dels graus esmentats.

Aquest decret estableix en la disposició addicional primera, apartat 2, que la Conselleria d'Educació i Ciència organitzarà periòdicament proves per a obtenir directament el títol de grau mitjà de Música. Disposició que, interpretada d'acord amb la distribució de competències establerta en el Reial Decret 2093/1983, de 28 de juliol, exigiria la realització prèvia d'una prova per a l'accés a l'últim dels cursos de grau mitjà, a l'empara del que disposa l'article 40.2 de la Llei Orgànica d'Ordenació General del Sistema Educatiu, i que posteriorment hauria de ser completada amb altra prova que valorara si l'alumne havia aconseguit els objectius fixats per al curs esmentat.

La regulació que sobre aquest tema han dut a terme les diverses administracions públiques competents en matèria

CONSELLERIA DE EDUCACION Y CIENCIA

- 1304** *DECRETO 94/1994, de 24 de mayo, del Gobierno Valenciano, por el que se deroga el apartado 2 de la disposición adicional primera del Decreto 151/1993, de 17 de agosto, por el que se establece el currículo de los grados elemental y medio de Música y se regula el acceso a dichos grados. [94/3897]*

El Decreto 151/1993, de 17 de agosto, del Gobierno Valenciano, establece el currículo de los grados elemental y medio de las enseñanzas de Música, regula el acceso a dichos grados y integra lo dispuesto en el Real Decreto 756/1992, de 26 de junio, que regula los aspectos básicos del currículo de los citados grados.

Dicho decreto establece en su disposición adicional primera, apartado 2, que la Conselleria de Educación y Ciencia organizará periódicamente pruebas para obtener directamente el título de grado medio de Música. Disposición que, interpretada de acuerdo con la distribución competencial establecida en el Real Decreto 2093/1983, de 28 de julio, exigiria la previa realización de una prueba para el acceso al último de los cursos de grado medio, al amparo de lo dispuesto en el artículo 40.2 de la Ley Orgánica de Ordenación General del Sistema Educativo, y que posteriormente debería ser completada con otra prueba que valorara si el alumno había alcanzado los objetivos fijados para dicho curso.

La regulación que sobre este tema han llevado a cabo las distintas administraciones públicas competentes en materia